Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

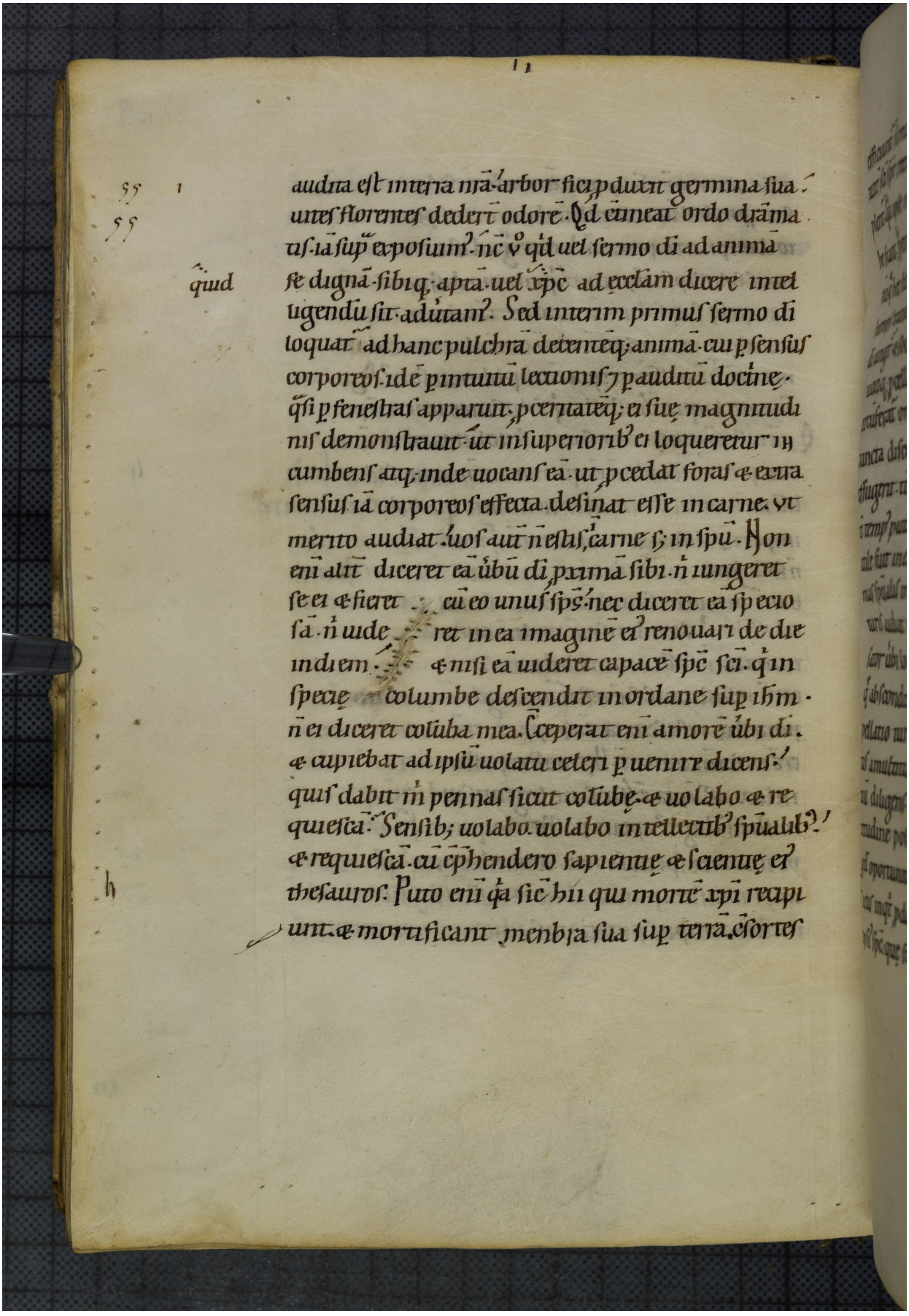

audita est interna nra arbor fica p duxit germina sua
uites florentes dederũ odorẽ. Qd cũcta ordo drãma
tis ia sup̃ exposuim? nc v qd uel sermo di ad anima
fe dignã sibiq; aptã uel xp̃c ad ẽcclam dicere intel
ligendu sit aduitam? Sed interim primus sermo di
loquat̃ ad hanc pulchra decentẽq; animã cui p sensus
corporeos ide pmutatũ lectionis ꝯ pauditu doctinẽ.
q̃si p fenestras apparuit. pcernatẽq; ei suę magnitudi
nis demonstrauit ut in superioribꝰ ei loqueretur in
cumbens atq; inde uocans ea ut pcedat foras ꝫ extra
sensus ia corporeos effecta. desinat esse in carne. vt
merito audiat. uos aut̃ nestis carne s; in spũ. Non
eni aliter diceret ea ũbũ di prima sibi. ñ iungeret
se ei ꝫ fieret cũ eo unus sps. nec diceret ea specio
sa. ñ uide ret in ea imaginẽ ei renouari de die
in diem. ꝫ nisi ea uideret capacẽ spc̃ sci. q̃ in
specie columbe descendit in ordane sup ihm.
ñ ei diceret colũba mea. cceperat eni amorẽ ubi di.
ꝫ cupiebat ad ipsũ uolatu celeri p uenire dicens.
quis dabit mi pennas sicut colũbe. ꝫ uolabo ꝫ re
quiesca. Sensib; uolabo. uolabo intellectib spualib.
ꝫ requiesca. cũ cphendero sapiẽtię ꝫ scientię ei
thesauros. Puto eni qa sic hii qui morte xpi recapi
unt. ꝫ mortificant mẽbra sua sup terrã. cortes